ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1979

Vyhlásené: 13.04.1979 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

41

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 31. januára 1979
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom

Dňa 15. júna 1976 bol v Bruseli podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 13. júla 1978.

Podľa svojho článku 57 nadobudol dohovor platnosť 12. augustom 1978.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Belgickým kráľovstvom

Prezident Československej socialistickej republiky a Jeho Veličenstvo belgický kráľ,

prajúc si upraviť konzulárne styky medzi oboma štátmi a prispieť tak k rozvoju priateľských vzťahov medzi nimi,

berúc do úvahy, že obe zmluvné strany ratifikovali Viedenský dohovor o konzulárnych stykoch z 24. apríla 1963, a potvrdzujúc, že jeho ustanovenia naďalej upravujú otázky, ktoré nie sú výslovne upravené týmto dohovorom,

prajúc si upresniť konzulárne právomoci a uľahčiť tak ochranu práv a záujmov fyzických a právnických osôb každej zo zmluvných strán na ich území,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a vymenovali na to svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Bohuslava Chňoupka,

ministra zahraničných vecí,

Jeho Veličenstvo belgický kráľ,

Renaata Van Elslande,

ministra zahraničných vecí a spolupráce pre rozvoj;

tí si vymenili svoje plnomocenstvá, zistili ich v dobrej a náležitej forme a dohodli sa na nasledujúcom:

ČASŤ I
DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom výkonom povinností spojených s touto funkciou;

d) „konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná v administratívnych a technických službách konzulárneho úradu;

f) „člen služobného personálu“ je každá osoba zamestnaná v domácich službách konzulárneho úradu;

g) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci, konzulárni zamestnanci a členovia služobného personálu;

h) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace, ktoré sú upravené výlučne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

i) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky listiny a dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulárneho úradu spolu so šiframi a kódmi, kartotékami a ktoroukoľvek časťou zariadenia určenou na ich ochranu a uloženie;

j) „loď vysielajúceho štátu“ je plavidlo imatrikulované alebo registrované v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu, ktoré pláva pod vlajkou tohto štátu, s výnimkou vojnových lodí;

k) „civilné lietadlo vysielajúceho štátu“ je lietadlo registrované a imatrikulované v tomto štáte v súlade s jeho právnymi predpismi, ktoré nesie jeho označenie.

ČASŤ II
ZRIAĎOVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADOV, VYMENÚVANIE KONZULÁRNYCH ÚRADNÍKOV A ZAMESTNANCOV A VÝKON KONZULÁRNYCH FUNKCIÍ

Článok 2
Zriadenie konzulárneho úradu

1. Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.
2. Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a konzulárny obvod sa určujú po dohode medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom. Rovnako je to v prípade zmeny sídla, triedy alebo konzulárneho obvodu.

Článok 3
Vymenovanie a prijatie vedúceho konzulárneho úradu

1. Vysielajúci štát požiada diplomatickou cestou vopred súhlas prijímajúceho štátu s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu.
2. Keď diplomatická misia vysielajúceho štátu dostane súhlas s vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu, odovzdá ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent. V konzulskom patente sa uvedie plné meno vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátne občianstvo, jeho trieda, ako aj konzulárny obvod, v ktorom bude vykonávať svoje konzulárne funkcie, a sídlo konzulárneho úradu.
3. Ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu vydá čo najskôr a bezplatne privolenie nazývané exequatur.
4. Keď vedúci konzulárneho úradu dostane exequatur, môže vykonávať svoje funkcie a vzťahujú sa naňho ustanovenia tohto dohovoru.
5. Do doručenia exequatur umožní prijímajúci štát vedúcemu konzulárneho úradu vykonávať jeho funkcie dočasne.

V tom prípade sa naňho vzťahujú ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 4
Oznámenie vymenovania vedúceho konzulárneho úradu orgánom v konzulárnom obvode

1. Keď je vedúci konzulárneho úradu prijatý, hoci iba dočasne, na výkon svojich funkcií, prijímajúci štát musí o tom bezodkladne informovať príslušné orgány konzulárneho obvodu.
2. Orgány prijímajúceho štátu urobia všetky opatrenia nevyhnutné na to, aby sa vedúci konzulárneho úradu mohol ujať svojich funkcií a aby mohol požívať práva, výhody, výsady a imunity dané mu týmto dohovorom, zákonmi, predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu.

Článok 5
Štátna príslušnosť konzulárnych úradníkov

Konzulárni úradníci musia byť štátnymi občanmi vysielajúceho štátu.

Článok 6

Oznamovanie vymenovania členov konzulárneho personálu

Vysielajúci štát diplomatickou cestou vopred oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu:

1. vymenovanie, prevzatie funkcie člena konzulárneho úradu, jeho plne meno, štátne občianstvo, dátum jeho príchodu a konečného odchodu alebo skončenia jeho funkcií a všetky iné zmeny týkajúce sa jeho funkcie, ku ktorým dôjde počas jeho pôsobenia na konzulárnom úrade;
2. dátum príchodu alebo konečného odchodu rodinných príslušníkov člena konzulárneho úradu, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti, a skutočnosť, že určitá osoba sa stala rodinným príslušníkom alebo ním prestala byť.

Článok 7

Dokument osvedčujúci totožnosť

1. Ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu vydá každému členovi konzulárneho úradu, ktorý nie je občanom prijímajúceho štátu, ani nemá v tomto štáte trvalé bydlisko, preukaz totožnosti vybavený fotografiou osvedčujúcou jeho totožnosť a jeho hodnosť ako člena konzulárneho úradu.
2. Dokument podľa odseku 1 tohto článku sa vydá v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu aj rodinným príslušníkom člena konzulárneho úradu žijúcim s ním v spoločnej domácnosti.

Článok 8

Výkon konzulárnych funkcií členmi diplomatickej misie

1. Vysielajúci štát môže poveriť jedného alebo viac členov svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte, aby popri svojich diplomatických funkciách vykonávali konzulárne funkcie.

   Mená členov diplomatickej misie pridelených do konzulárneho oddelenia alebo inak poverených výkonom konzulárnych funkcií misie sa oznamujú ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

   Člen diplomatickej misie poverený výkonom konzulárnych funkcií bude aj naďalej požívať výsady imunity, ktoré mu patria ako členovi diplomatickej misie.
2. Na člena diplomatickej misie, ktorý vykonáva konzulárne funkcie, sa vzťahujú ustanovenia tohto dohovoru týkajúce sa práv a záväzkov konzulárnych úradov.

Článok 9

Výkon konzulárnych funkcií za tretí štát

Konzulárny úrad vysielajúceho štátu môže vykonávať po príslušnom upovedomení prijímajúceho štátu, ak tento štát nevznesie námietky, konzulárne funkcie v prijímajúcom štáte za tretí štát.

Článok 10

Územný rozsah výkonu konzulárnych funkcií

Konzulárni úradníci majú právo vykonávať svoje funkcie iba v konzulárnom obvode.

So súhlasom prijímajúceho štátu však môžu vykonávať tieto funkcie aj mimo konzulárneho obvodu.

Článok 11

Dočasné vedenie konzulárneho úradu

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z nejakého dôvodu vykonávať svoje funkcie alebo ak je miesto vedúceho konzulárneho úradu dočasne uprázdnené, môže vysielajúci štát poveriť

niektorého konzulárneho úradníka tohto konzulárneho úradu alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte alebo člena diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v tomto štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Plné meno tejto osoby sa vopred písomne oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu. V tomto oznámení sa uvedie, či ide o člena diplomatickej misie alebo člena konzulárneho úradu vysielajúceho štátu.

2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu má právo vykonávať všetky funkcie vedúceho konzulárneho úradu. Bude požívať všetky práva, výhody, výsady a imunity, ktoré tento dohovor poskytuje vedúcim konzulárneho úradu.

3. Člen diplomatického personálu diplomatickej misie poverený dočasným vedením konzulárneho úradu požíva i naďalej výsady a imunity vyplývajúce z diplomatického štatusu.

Článok 12
Vyhlásenie za nežiadúcu osobu

1. Prijímajúci štát môže kedykoľvek bez udania dôvodov svojho rozhodnutia oznámiť vysielajúcemu štátu diplomatickou cestou, že konzulárny úradník je nežiadúcou osobou alebo že člen konzulárneho personálu je neprijateľný.

2. Vysielajúci štát je povinný v takom prípade túto osobu odvolať alebo skončiť jej funkcie na konzulárnom úrade.

3. Ak vysielajúci štát odmietne alebo opomenie v primeranej lehote vykonať povinnosti, ktoré mu vyplývajú z odseku 2 tohto článku, prijímajúci štát môže podľa povahy prípadu odvolať exequatur tejto osoby alebo oznámiť, že ju naďalej nepokladá za člena konzulárneho úradu.

ČASŤ III
VÝHODY, VÝSADY A IMUNITY

Článok 13
Výhody, výsady a imunity poskytované prijímajúcim štátom

1. Prijímajúci štát všemožne uľahčí výkon funkcie konzulárneho úradu a urobí vhodné opatrenia, aby konzulárni úradníci mohli požívať práva, výsady a imunity predvídané týmto dohovorom.

2. Prijímajúci štát bude s členmi konzulárneho úradu zaobchádzať s náležitou úctou a urobí všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečil ich ochranu, slobodu a dôstojnosť.

Článok 14
Vlajka a štátny znak

1. Znak vysielajúceho štátu spolu s označením konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho a prijímajúceho štátu môže byť umiestnený na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, a na sídle vedúceho konzulárneho úradu.

2. Vlajka vysielajúceho štátu môže byť vyvesená na budove, v ktorej je umiestnený konzulárny úrad, i na sídle vedúceho konzulárneho úradu a na jeho dopravných prostriedkoch používaných na úradné účely.

Článok 15
Miestnosti konzulárneho úradu

1. Vysielajúci štát môže za podmienok a spôsobom, ktorý ustanovujú právne predpisy prijímajúceho štátu

   a) získavať do vlastníctva alebo vlastniť alebo najímať pozemky, budovy alebo časti budov určené pre potreby konzulárneho úradu alebo na ubytovanie členov konzulárneho úradu, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu;

   b) s týmto cieľom stavať budovy alebo časti budov;

   c) scudzovať práva alebo majetok uvedené pod písm. a) a b) tohto odseku.

2. Prijímajúci štát poskytne v prípade potreby vysielajúcemu štátu pomoc pri získavaní konzulárnych miestností a ubytovanie pre členom konzulárneho úradu.

3. Vysielajúci štát nie je vyňatý z povinnosti dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu o výstavbe a územnom plánovaní, ktoré sa vzťahujú na oblasť, kde sa nehnuteľnosti nachádzajú.

Článok 16

Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností a sídla vedúceho konzulárneho úradu

1. Konzulárne miestnosti a sídlo vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné.
2. Orgány prijímajúceho štátu nesmú do nich vstúpiť bez súhlasu buď vedúceho konzulárneho úradu, alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu, alebo osoby poverenej jedným z nich.
3. Prijímajúci štát urobí všetky nevyhnutné opatrenia, aby zabezpečil ochranu konzulárnych miestností a obydlí konzulárnych úradníkov.

Článok 17

Nedotknuteľnosť archívov

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 18

Sloboda spojenia

1. Prijímajúci štát povolí a bude chrániť slobodu spojenia konzulárneho úradu pre všetky úradné účely. Pri spojení s vládou, diplomatickými misiami a ostatnými konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu, nech sú kdekoľvek, môže konzulárny úrad použiť všetky vhodné diplomatické alebo konzulárne batožiny a kódované alebo šifrované správy. Rádiovú vysielaciu stanicu môže však konzulárny úrad zriadiť a používať iba so súhlasom prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná. Úradnou korešpondenciou sa nazýva korešpondencia, ktorá má vzťah ku konzulárnemu úradu a jeho funkciám.
3. Konzulárna batožina sa nesmie ani otvoriť ani zdržať. Ak však príslušné orgány prijímajúceho štátu majú vážne dôvody sa domnievať, že batožina obsahuje niečo iné ako korešpondenciu, dokumenty a predmety uvedené v odseku 4 tohto článku, môže žiadať, aby batožinu otvoril v ich prítomnosti oprávnený zástupca vysielajúceho štátu. Ak orgány tohto štátu takú žiadosť odmietnu, vráti sa batožina na miesto, odkiaľ bola odoslaná.
4. Zásielky, ktoré tvoria konzulárnu batožinu, musia byť vybavené zreteľným vonkajším označením svojej povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu, dokumenty a predmety určené výlučne na úradné použitie.
5. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a uvádzajúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Bez súhlasu prijímajúceho štátu, ani, ak nie je občanom vysielajúceho štátu, nesmie mať v prijímajúcom štáte trvalé bydlisko. Pri výkone svojich funkcií požíva tento kuriér ochranu prijímajúceho štátu. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie byť žiadnym spôsobom zadržaný alebo uväznený.
6. Vysielajúci štát, jeho diplomatická misia a jeho konzulárne úrady môžu vymenovať konzulárnych kuriérov ad hoc. V tom prípade platí ustanovenie odseku 5 tohto článku s tým, že imunity, ktoré sú v ňom uvedené, prestanú platiť, len čo kuriér odovzdá príjemcovi konzulárnu batožinu, ktorá mu bola zverená.
7. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo civilného lietadla pristávajúceho na dovolenom letisku. Kapitán bude vybavený úradnou listinou označujúcou počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude však považovaný za konzulárneho kuriéra. Po prerokovaní s príslušnými miestnymi orgánmi môže konzulárny úrad poslať jedného zo svojich členov, aby uvedenú batožinu prevzal priamo od kapitána lode alebo lietadla alebo mu ju odovzdal.

Článok 19
Sloboda pohybu

S výhradou zákonov a predpisov týkajúcich sa oblastí, do ktorých je z dôvodov štátnej bezpečnosti vstup zakázaný alebo obmedzený, zabezpečí prijímajúci štát slobodu pohybu na svojom území všetkým členom konzulárneho úradu a ich rodinným príslušníkom žijúcim s nimi v spoločnej domácnosti.

Článok 20
Styk s orgánmi prijímajúceho štátu

Konzulárny úradníci sa môžu pri výkone svojich úradných funkcií obrátiť priamo ústne alebo písomne

a) na ktorýkoľvek príslušný orgán vo svojom konzulárnom obvode;

b) v súlade so zákonmi, predpismi a zvyklosťami prijímajúceho štátu na ústredné orgány prijímajúceho štátu.

Článok 21
Osobná nedotknuteľnosť a vyňatie z jurisdikcie

1. Vedúci konzulárneho úradu požíva osobnú nedotknuteľnosť. Nepodlieha jurisdikcii prijímajúceho štátu, s výnimkou

   a) vecnej žaloby týkajúcej sa súkromnej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na území prijímajúceho štátu, ak ju vedúci konzulárneho úradu nevlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárnych funkcií;

   b) žaloby týkajúcej sa dedičstva, v ktorom je vedúci konzulárneho úradu vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva alebo dedičom ako súkromná osoba a nie v mene vysielajúceho štátu;

   c) žaloby týkajúcej sa akejkoľvek súkromnej alebo obchodnej činnosti vykonávanej vedúcim konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte popri jeho úradných funkciách;

   d) žaloby týkajúcej sa zmluvy, ktorú vedúci konzulárneho úradu nedojednal v mene vysielajúceho štátu;

   e) žaloby, ktorú začala tretia strana a ktorá sa týka náhrady škody vyplývajúcej z nehody spôsobenej dopravným prostriedkom v prijímajúcom štáte.

   Vedúci konzulárneho úradu nepodlieha exekučným opatreniam, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c), d) a e) tohto odseku a ak výkon rozhodnutia sa môže vykonať bez toho, že by bola porušená nedotknuteľnosť jeho osoby alebo jeho obydlia.

2. Členovia konzulárneho úradu nepodliehajú jurisdikcii prijímajúceho štátu, ak ide o činnosť pri výkone ich úradných funkcií.

   Toto vyňatie sa nevzťahuje na žaloby týkajúce sa zmluvy, ktorú členovia konzulárneho úradu nedojednali v mene vysielajúceho štátu, alebo na žaloby, ktoré začala tretia strana a ktoré sa týkajú náhrady škody vyplývajúcej z nehody spôsobenej dopravným prostriedkom v prijímajúcom štáte.

3. Konzulárny úradník, s výnimkou vedúceho konzulárneho úradu, nemôže byť zadržaný, ani akýmkoľvek iným spôsobom zbavený osobnej slobody, ledaže ho justičné orgány prijímajúceho štátu obvinia zo spáchania závažného trestného činu, alebo na základe súdneho rozhodnutia, ktoré nadobudlo právnu moc. „Závažným trestným činom“ sa rozumie akýkoľvek úmyselný trestný čin, na ktorý je právnym poriadkom prijímajúceho štátu ustanovený trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej 5 rokov alebo vyšší trest.

4. Ak sa proti konzulárnemu úradníkovi začne trestné konanie, vykoná sa s ohľadom na jeho úradné postavenie a, s výnimkou obvinenia zo závažného trestného činu, spôsobom, ktorý by čo najmenej narušil výkon konzulárnych funkcií. Ak v prípade obvinenia zo závažného trestného činu treba vziať konzulárneho úradníka do väzby, musí sa konanie proti nemu začať v čo najkratšom čase.

5. V prípade, že člen konzulárneho úradu sa mimo výkonu svojich úradných funkcií dopustí na území prijímajúceho štátu činu, ktorý je podľa zákonodarstva tohto štátu trestným činom, bude vysielajúci štát o tom informovaný v čo najkratšej lehote diplomatickou cestou. Vedúci konzulárneho úradu bude o tom informovaný súčasne.
6. V prípade trestného stíhania, zadržania, vzatia do väzby alebo obmedzenia osobnej slobody akoukoľvek inou formou ktoréhokoľvek člena konzulárneho úradu, s výnimkou vedúceho konzulárneho úradu, prijímajúci štát o tom bez meškania upovedomí vedúceho konzulárneho úradu.
7. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa použijú obdobne na rodinných príslušníkov vedúceho konzulárneho úradu alebo konzulárneho úradníka žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko alebo v ňom nevykonávajú súkromnú zárobkovú činnosť.

Článok 22

Podávanie svedectva

1. Súdne alebo správne orgány prijímajúceho štátu môžu členov konzulárneho úradu vyzvať, aby vypovedali ako svedkovia.

   Voči konzulárnemu úradníkovi alebo konzulárnemu zamestnancovi sa však nesmie použiť žiadne donucovanie opatrenie.
2. Súdne alebo správne orgány prijímajúceho štátu, ktoré požadujú od konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca svedeckú výpoveď, urobia všetky vhodné opatrenia, aby zabránili zasahovaniu do činnosti konzulárneho úradu, a pokiaľ ide o konzulárneho úradník, prijmú ju, ak je to možné, v ústnej alebo písomnej forme na konzulárnom úrade alebo v jeho obydlí.
3. Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti včítane tých, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalé bydlisko, môžu odmietnuť vypovedať o skutočnostiach, ktoré sa dotýkajú výkonu ich úradných funkcií, a predkladať korešpondenciu, dokumenty alebo predmety, ktoré sa ich týkajú. Majú tiež právo odmietnuť vypovedať ako znalci práva vysielajúceho štátu.

Článok 23

Vzdanie sa výsad a imunít

1. Vysielajúci štát sa môže vzdať, ak ide o člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti, výsad a imunít uvedených v článkoch 21 a 22.
2. Vzdanie sa musí byť vždy výslovné, s výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku, a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak člen konzulárneho úradu alebo jeho rodinný príslušník žijúci s ním v spoločnej domácnosti začne konanie vo veci, v ktorej používa podľa článku 21 vyňatie z jurisdikcie, nemôže sa dovolávať vyňatia z jurisdikcie, ak ide o ústretové pohľadávky priamo súvisiace s hlavnou žalobou.
4. Vzdanie sa vyňatia z jurisdikcie v občianskoprávnej alebo správnej veci nezahŕňa vzdanie sa imunity, ak ide o opatrenie na výkon rozhodnutia, ktorého sa treba vzdať osobitne.

Článok 24

Oslobodenie od osobných služieb

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinný príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti, ak nie sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu, sú oslobodení od vojenskej služby v tomto štáte. Sú oslobodení aj od všetkých iných osobných služieb vo verejnom záujme za podmienky, že nie sú štátnymi občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko.

Článok 25
Vyňatie z povinnosti registrácie a povolenia pobytu

Ak členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú v spoločnej domácnosti a ktorí nemajú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, nevykonávajú v tomto štáte žiadnu súkromnú zárobkovú činnosť, sú vyňatí zo všetkých povinností ustanovených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu týkajúcich sa registrácie cudzincov a povolenia pobytu.

Článok 26
Vyňatie z povolenia na zamestnanie

1. Členovia konzulárneho úradu sú, ak ide o služby vykonávané pre vysielajúci štát, oslobodení od povinností, pre zákony a predpisy prijímajúceho štátu týkajúce sa zamestnávania cudzincov ustanovujú vo veci udieľania pracovného povolenia.
2. Ak členovia súkromného personálu konzulárnych úradníkov a zamestnancov nevykonávajú v prijímajúcom štáte žiadnu súkromnú zárobkovú činnosť, sú oslobodení od povinností ustanovených v odseku 1 tohto článku.

Článok 27
Vyňatie z predpisov o sociálnom zabezpečení

1. S výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku sú členovia konzulárneho úradu, ak ide o služby vykonávané pre vysielajúci štát, a ich rodinní príslušníci žijúci s nimi v spoločnej domácnosti vyňatí z predpisov o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom štáte.
2. Toto vyňatie však nepožívajú osoby, ktoré sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom majú trvalé bydlisko.
3. Vyňatie uvedené v odseku 1 tohto článku sa vzťahuje aj na osoby zamestnané v domácich službách členov konzulárneho úradu, a to za podmienky
   a) že nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko
   b) že sa na ne vzťahujú predpisy o sociálnom zabezpečení, ktoré platia v prijímajúcom alebo v treťom štáte.
4. Členovia konzulárneho úradu, ktorí v domácich službách zamestnávajú osoby, na ktoré sa vyňatie uvedené v odseku 3 nevzťahuje, musia dodržiavať povinnosti, ktoré predpisy prijímajúceho štátu o sociálnom zabezpečení ukladajú zamestnávateľovi. Konzulárny úrad musí tiež dodržiavať tieto predpisy, ak ide o osoby uvedené v odseku 2 tohto článku.
5. Vyňatia uvedené v odsekoch 1 a 3 tohto článku nevylučujú dobrovoľnú účasť v sústave sociálneho zabezpečenia prijímajúceho štátu, ak ju tento štát povoľuje.

Článok 28
Oslobodenie vysielajúceho štátu od zdanenia

1. V súlade s ustanoveniami zákonov a predpisov prijímajúceho štátu je vysielajúci štát v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a poplatkov, ak ide:
   a) o získavanie do vlastníctva alebo do užívania pozemkov, budov alebo častí budov určených na úradné účely konzulárneho úradu alebo za obydlia konzulárnych zamestnancov, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani nemajú v tomto štáte trvalé bydlisko;
   b) o výstavbu budov alebo častí budov na tieto účely;
   c) o vlastníctvo, držbu pozemkov, budov alebo častí budov na tieto účely;
   d) o získavanie, vlastníctvo, držbu alebo používanie všetkého hnuteľného majetku včítane dopravných prostriedkov určených alebo slúžiacich výlučne na úradné účely konzulárneho úradu.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky určené alebo vyberané za preukázané služby.

3. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu majú platiť osoby, ktoré vstupujú do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom.

Článok 29

Oslobodenie členov konzulárneho úradu od zdanenia

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú v spoločnej domácnosti,ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od daní a poplatkov každého druhu určených alebo vyberaných v prijímajúcom štáte z príjmov a platov, ktoré dostávajú od vysielajúceho štátu za svoje úradné funkcie.

Článok 30

Oslobodenie konzulárnych úradníkov a zamestnancov od zdanenia

1. Konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci a ich rodinní príslušníci, ktorí s nimi žijú v spoločnej domácnosti, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodení od všetkých daní a poplatkov určených alebo vyberaných v prijímajúcom štáte.
2. Oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje:
   a) na nepriame dane, ktoré sú spravidla obsiahnuté v cene tovaru a služieb;
   b) na dane a poplatky zo súkromného nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovenia článku 28;
   c) na dedičské alebo iné obdobné poplatky s výhradou ustanovenia článku 31;
   d) na dane a poplatky zo súkromných príjmov, ktoré majú zdroj v prijímajúcom štáte;
   e) na registračné, súdne, hypotečné a kolkové poplatky, s výhradou ustanovenia článku 28;
   f) na dane a poplatky vyberané za preukázané osobitné služby.
3. Oslobodenie uvedené v tomto článku sa nevzťahuje na dane a poplatky, ktoré podľa právnych predpisov prijímajúceho štátu majú platiť osoby, ktoré vstupujú do zmluvného pomeru s osobami uvedenými v tomto článku.
4. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých mzda nie je v prijímajúcom štáte oslobodená od dane zo mzdy, musia dodržiavať povinnosti, ktoré právne predpisy tohto štátu určujú zamestnávateľom, pokiaľ ide o vyberanie dane zo mzdy.

Článok 31

Dedičstvo po členovi konzulárneho úradu alebo jeho rodinnom príslušníkovi

1. V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka žijúceho s ním v spoločnej domácnosti, ktorí nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, je hnuteľný majetok, ktorý je súčasťou dedičstva a nachádza sa v prijímajúcom štáte, oslobodený od dedičských alebo akýchkoľvek iných obdobných poplatkov, ak sa tento majetok nachádza na území prijímajúceho štátu výlučne z dôvodov pobytu zomretého v prijímajúcom štáte ako člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti.
2. Prijímajúci štát povolí vývoz hnuteľného majetku zosnulého, s výnimkou toho, ktorý sa získal v tomto štáte a ktorého vývoz je obmedzený alebo zakázaný.

Článok 32

Oslobodenie od colných dávok a prehliadky

1. Prijímajúci štát dovolí, v súlade s platnými zákonmi a predpismi, dovoz a spätný vývoz a poskytne oslobodenie od všetkých colných dávok, daní a iných s tým súvisiacich poplatkov vyberaných pri dovoze a v súvislosti s dovozom, okrem poplatkov za skladovanie, prepravu a podobné služby

a) pri všetkých predmetoch včítane dopravných prostriedkov určených pre úradnú potrebu konzulárneho úradu;

b) pri všetkých predmetoch včítane dopravných prostriedkov určených pre osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, ktorí žijú s nimi v spoločnej domácnosti, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu, ani v ňom nemajú trvalé bydlisko.

2. Konzulárni zamestnanci požívajú výhody a oslobodenie podľa odseku 1 tohto článku iba vtedy, ak ide o predmety dovezené na ich začiatočné zariadenie.

3. Predmety určené na spotrebu nesmú presiahnuť množstvo primerané na priamu spotrebu príslušných osôb.

4. Osobné batožiny sprevádzajúce konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, ktorí s nimi žijú v spoločnej domácnosti, ak nie sú občanmi prijímajúceho štátu alebo v ňom nemajú trvalé bydlisko, sú oslobodené od colnej prehliadky.

Môžu byť prezreté iba v prípadoch, keď sú závažné dôvody domnievať sa, že obsahujú iné predmety, než sú uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku, alebo predmety, ktorých dovoz alebo vývoz je zakázaný alebo obmedzený právnymi predpismi prijímajúceho štátu alebo na ktoré sa vzťahujú jeho právne predpisy o karanténe. Takáto prehliadka sa musí urobiť v prítomnosti tohto konzulárneho úradníka, jeho rodinného príslušníka alebo jeho splnomocnenca.

Článok 33

Konzulárne poplatky

Konzulárni úradníci môžu pri výkone svojich funkcií vyberať poplatky ustanovené právnymi predpismi vysielajúceho štátu.

Vyberanie týchto poplatkov je oslobodené od všetkých daní ustanovených alebo vyberaných v prijímajúcom štáte.

Článok 34

Dodržiavanie právnych predpisov prijímajúceho štátu

1. Konzulárny úrad a rovnako i všetky osoby požívajúce výsady a imunity sú povinné bez ujmy na týchto výsadách a imunitách dodržiavať zákony a predpisy prijímajúceho štátu včítane dopravných predpisov a predpisov o poistení vozidiel.

Sú tiež povinné nezasahovať do vnútorných záležitostí prijímajúceho štátu.

2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom nezlučiteľným s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 35

Osobitné ustanovenia týkajúce sa súkromného zárobkového povolania

1. Konzulárni úradníci nebudú v prijímajúcom štáte vykonávať žiadnu profesionálnu alebo obchodnú činnosť pre svoj zisk.

2. Výsady a imunity uvedené v tejto časti sa nebudú poskytovať

a) konzulárnym zamestnancom a členom služobného personálu, ktorí vykonávajú v prijímajúcom štáte súkromné zamestnanie zárobkovej povahy;

b) rodinným príslušníkom osôb uvedených pod písmenom a) tohto odseku a členom ich súkromného personálu;

c) rodinným príslušníkom člena konzulárneho úradu, ktorí sami vykonávajú v prijímajúcom štáte súkromné zamestnanie zárobkovej povahy.

ČASŤ IV
KONZULÁRNE FUNKCIE

Článok 36
Konzulárne funkcie

Konzulárni úradníci sú s podmienkou zachovávania zákonodarstva prijímajúceho štátu oprávnení:

1. chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov, ako aj právnických osôb;
2. napomáhať rozvoj hospodárskych, obchodných, kultúrnych a vedeckých stykov medzi oboma štátmi a podporovať ich priateľské styky.

Článok 37
Funkcie v oblasti osobného štatusu

1. Konzulárni úradníci sú oprávnení:
   a) registrovať občanov vysielajúceho štátu a vydávať dokumenty o ich registrácii;
   b) prijímať žiadosti a vyhlásenia vo veciach štátneho občianstva občanov vysielajúceho štátu a vydávať príslušné doklady;
   c) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu uzavierať manželstvo medzi občanmi vysielajúceho štátu;
   d) v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať vyhlásenia týkajúce sa rodinných pomerov občanov vysielajúceho štátu;
   e) registrovať narodenie a úmrtie občanov vysielajúceho štátu.
2. Konzulárni úradníci informujú, ak to vyžadujú zákony a predpisy vysielajúceho štátu, príslušné orgány tohto štátu o všetkých úkonoch urobených podľa odseku 1 písm. c) a e) tohto článku.

Článok 38
Legalizačné funkcie

Konzulárni úradníci sú oprávnení:

a) legalizovať podpisy a pečate na všetkých listinách vyhotovených orgánmi alebo úradnými osobami vysielajúceho a prijímajúceho štátu;

b) legalizovať na listinách podpisy občanov vysielajúceho štátu.

Článok 39
Funkcie v správnych veciach

Konzulárni úradníci môžu, ak ich na to oprávňujú právne predpisy vysielajúceho štátu

a) vydávať výpisy a odpisy alebo overené odpisy všetkých listín, ktoré v rámci svojej právomoci vystavili;

b) potvrdzovať akékoľvek iné listiny;

c) prekladať listiny a písomnosti alebo overovať ich preklad;

d) za predpokladu, že prijímajúci štát nevznesie námietky, prijímať všetky vyhlásenia alebo vydávať akékoľvek potvrdenia, ktoré sa môžu požadovať podľa právnych predpisov vysielajúceho štátu alebo právnych predpisov prijímajúceho štátu;

e) vystavovať všetky listiny a vykonávať všetky konzulárne funkcie, ktoré sú zlučiteľné s právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

f) vystavovať osvedčenie o pôvode tovaru a iné podobné doklady;

g) vyvesovať v konzulárnych miestnostiach vyhlášky týkajúce sa všetkých otázok, ktoré majú vzťah k právam, povinnostiam alebo záujmom občanov vysielajúceho štátu;

h) robiť opatrenia potrebné pre účasť občanov vysielajúceho štátu na referende a voľbách v tomto štáte;

i) doručovať súdne a mimosúdne dokumenty alebo vybavovať dožiadania v zhode s platnými medzinárodnými dohodami alebo, ak také dohody nie sú, iným spôsobom v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 40

Notárske funkcie

Konzulárni úradníci, ak ich na to oprávňujú právne predpisy vysielajúceho štátu a ak listiny a zmluvy ďalej uvedené nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, sú oprávnení v prijímajúcom štáte notársky vyhotovovať alebo overovať:

a) listiny a zmluvy uzavreté medzi občanmi vysielajúceho štátu a jednostranné úkony týchto občanov, ak sa tieto listiny a zmluvy netýkajú vzniku, zmeny alebo zániku práv k nehnuteľnému majetku nachádzajúcemu sa v prijímajúcom štáte;

b) závety občanov vysielajúceho štátu;

c) listiny a zmluvy, ktoré sa týkajú výlučne majetku nachádzajúceho sa na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, ktoré sa majú prerokovať v tomto štáte, bez ohľadu na štátnu príslušnosť strán.

Článok 41

Vydávanie cestovných dokladov a udieľanie víz

Konzulárni úradníci sú oprávnení:

a) vydávať, obnovovať, meniť, predlžovať alebo odnímať pasy a ostatné cestovné doklady občanom vysielajúceho štátu a osobám, ktoré majú v tomto štáte trvalé bydlisko;

b) udieľať vstupné víza alebo tranzitné víza osobám, ktoré hodlajú navštíviť vysielajúci štát alebo ním prechádzať.

Článok 42

Ochrana neplnoletých a iných osôb, ktoré nemajú spôsobilosť na právne úkony

1.

a) Ak treba zabezpečiť ochranu neplnoletej osoby alebo takej, ktoré nemá spôsobilosť na právne úkony, ak ide o občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, sú orgány prijímajúceho štátu, hneď ako sa o tom dozvedia, povinné informovať o tom konzulárny úrad. Rovnakým spôsobom sa bude postupovať i v prípade, že občan vysielajúceho štátu bol pre duševnú poruchu umiestnený v zdravotníckom zariadení.

b) Konzulárni úradníci sú oprávnení zabezpečiť ochranu neplnoletých osôb, ktoré nemajú spôsobilosť na právne úkony, ak sú občanmi vysielajúceho štátu, a to v súlade s právnymi predpismi tohto štátu.

c) Konzulárni úradníci musia čo možno najskôr oznámiť orgánom prijímajúceho štátu, že pristúpili na zabezpečenie tejto ochrany.

d) Súdne i správne orgány prijímajúceho štátu sú oprávnené v súlade s právnymi predpismi tohto štátu a v záujme ochrany záujmov neplnoletých alebo osoby, ktorá nemá spôsobilosť na právne úkony, zabezpečiť ich ochranu v prípade, keď ich konzulárni úradníci informujú, že túto ochranu nezabezpečia. V tomto prípade môžu konzulárni úradníci vyjadriť svoj názor o opatreniach, ktoré by sa mali urobiť, ak to vyžadujú záujmy neplnoletého alebo osoby, ktorá nemá spôsobilosť na právne úkony.

2. Vo všetkých naliehavých prípadoch príjmu orgány každého zmluvného štátu, na území ktorého sa nachádzajú neplnoletí a osoby, ktoré nemajú spôsobilosť na právne úkony, alebo majetok, ktorý týmto osobám patrí, nevyhnutné opatrenia na ich ochranu.

Opatrenia urobené podľa predchádzajúceho odseku strácajú účinnosť, len čo orgány príslušné podľa tohto článku urobia opatrenia, ktoré okolnosti vyžadujú.

Článok 43
Dedičstvo

1. V prípade úmrtia občana vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte musí o tom príslušný orgán prijímajúceho štátu bez meškania informovať konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu a bezplatne mu zaslať úmrtný list alebo iný dokument potvrdzujúci smrť.

2.

a) V prípade, že sa orgán prijímajúceho štátu dozvie o existencii dedičstva v tomto štáte v prospech občana vysielajúceho štátu, ktorý nebýva v prijímajúcom štáte a nemá v ňom zástupcu, upovedomí o tom uvedený orgán konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu;

b) konzulárny úradník informuje orgány prijímajúceho štátu, ak sa o tom dozvie inak.

3.

a) Príslušné orgány prijímajúceho štátu urobia v prípade spomenutom v odseku 2 a za podmienky, že majetok spadajúci do dedičstva sa nachádza na území tohto štátu, opatrenia na zabezpečenie a správu dedičstva a odovzdajú konzulárnemu úradníkovi v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu všetky dosiahnuteľné informácie o dedičstve;

b) konzulárny úradník sa môže zúčastniť buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu pri vykonávaní opatrení uvedených pod písmenom a) tohto odseku.

4. V prípade, že občan vysielajúceho štátu má záujem o dedičstvo na území prijímajúceho štátu a ak nebýva v tomto štáte a nemá v ňom svojho zástupcu, má konzulárny úradník právo v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu zastupovať ho pred príslušnými orgánmi tohto štátu.

5. Ak po splnení všetkých formálnych náležitosti týkajúcich s dedičstva na území prijímajúceho štátu, hnuteľnosti z dedičstva alebo výťažok z predaja hnuteľností pripadnú dedičovi, ktorý je občanom vysielajúceho štátu a nemá na území prijímajúceho štátu trvalé bydlisko a neurčil splnomocnenca, odovzdá sa spomenutý majetok alebo výťažok z jeho predaja konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu za podmienky,

a) že pôjde o oprávneneho dediča,

b) že príslušne orgány povolili prevod majetku, ktorý je predmetom dedičstva, alebo výťažku z jeho predaja, ak k nemu došlo;

c) že všetky dedičské dlhy prihlásené v lehote predpísanej právnymi predpismi prijímajúceho štátu boli zaplatené alebo zabezpečené;

d) že dedičské poplatky boli zaplatené alebo zabezpečené.

6. V prípade, že občan vysielajúceho štátu, ktorý nemá bydlisko v prijímajúcom štáte, zomrie počas jeho pobytu na území tohto štátu, odovzdajú sa jeho osobné veci, hnuteľný majetok a cennosti, na ktoré neuplatnil nárok prítomný dedič alebo zástupca oprávnených osôb, bez ďalšieho konania konzulárnemu úradníkovi vysielajúceho štátu za podmienky, že nároky veriteľov zomretého v prijímajúcom štáte boli uspokojené alebo zabezpečené.

7. Konzulárny úradník je oprávnený, s výhradou právnych predpisov prijímajúceho štátu, vyviezť majetok, ktorý je predmetom dedičstva uvedeného v odsekoch 5 a 6.

8. Ak konzulárny úradník koná ako zástupca zúčastnených osôb, nemôžu orgány prijímajúceho štátu voči nemu z tohto titulu použiť žiadne opatrenia týkajúce sa dedičstva.

Článok 44
Prijímanie do úschovy

Konzulárny úradníci sú oprávnení prijímať do úschovy v rozsahu, v ktorom to neodporuje právnym predpisom prijímajúceho štátu, peňažné sumy, dokumenty včítane závetov a predmety všetkého druhu, ktoré im boli odovzdané občanmi vysielajúceho štátu alebo pre nich. Zverené veci sa môžu z územia prijímajúceho štátu vyviezť iba v súlade s právnymi predpismi tohto štátu.

Článok 45
Dôkazná moc

Listiny a doklady vystavené, potvrdené alebo overené konzulárnym úradníkom. ako aj preklady takých listín a dokladov vyhotovené alebo overené konzulárnym úradníkom majú v prijímajúcom štáte rovnakú účinnosť a dôkaznú moc ako listiny, doklady a preklady vystavené, potvrdené, overené alebo vyhotovené príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu za predpokladu, že sa dodržali formálne náležitosti, ktoré sa môžu v týchto veciach v prijímajúcom štáte vyžadovať.

Článok 46
Spojenie s osobami vysielajúceho štátu

Na uľahčenie výkonu konzulárnych funkcií týkajúcich sa občanov vysielajúceho štátu sú konzulárni úradníci oprávnení spojiť sa ústne alebo písomne s občanmi vysielajúceho štátu a majú právo prístupu k nim.

Občania vysielajúceho štátu majú rovnaké právo na spojenie s konzulárnymi úradníkmi a na prístup k nim.

Prijímajúci štát nebude žiadnym spôsobom obmedzovať prístup občanov vysielajúceho štátu do konzulárneho úradu.

Článok 47
Spojenie s občanmi vysielajúceho štátu v prípade obmedzenia osobnej slobody

1. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez odkladu informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu o zadržaní, vzatí do väzby alebo o akomkoľvek inom obmedzení osobnej slobody občana tohto štátu.

   Túto informáciu oznámia orgány prijímajúceho štátu najneskoršie do troch dní odo dňa zadržania, vzatia do väzby alebo iného obmedzenia osobnej slobody.

2. Konzulárni úradníci sú oprávnení navštíviť čo možno najskôr ktoréhokoľvek občana vysielajúceho štátu, ktorý bol prijímacom štáte zadržaný, vzatý do väzby alebo ktorého sloboda bola akoukoľvek inou formou obmedzená, rozprávať sa s ním jedným z jazykov vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu a byť s ním v spojení.

   Výkon práv uvedených v tomto odseku nemôžu orgány prijímajúceho štátu odložiť o viac ako 7 dní po dni zadržania, vzatia do väzby alebo začiatku obmedzenia osobnej slobody v akejkoľvek inej forme. V rovnakej lehote sa konzulárnemu úradníkovi odovzdá prostredníctvom orgánov prijímajúceho štátu akékoľvek oznámenie od tohto občana určené konzulárnemu úradníkovi.

3. Konzulárni úradníci sú oprávnení za rozumných podmienok a v rozumných lehotách navštevovať občana vysielajúceho štátu, ktorý bol odsúdený a ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, a vymieňať si s ním oznámenia prostredníctvom príslušných orgánov a v súlade s väzenským poriadkom.

4. Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania informovať občana vysielajúceho štátu, ktorý bol zadržaný, ktorého sloboda bola akoukoľvek inou formou obmedzená alebo ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, o ustanoveniach odsekov 1 až 3 tohto článku.

5. Práva uvedené v odsekoch 2 a 3 tohto článku sa budú vykonávať v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu s tým, že tieto zákony a predpisy umožnia dosiahnutie účelu, na ktorý sa tieto práva poskytujú.

Článok 48
Zastupovanie pred súdmi a inými orgánmi

1. Konzulárni úradníci sú v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu oprávnení robiť opatrenia na zabezpečenie vhodného zastúpenia občanov vysielajúceho štátu včítane

právnických osôb pred súdmi a inými orgánmi prijímajúceho štátu, ak sa občania z dôvodu neprítomnosti alebo z iných závažných príčin sami nemôžu včas ujať hájenia svojich práv a záujmov.

2. Toto zastúpenie sa končí, len čo zastupované osoby určia svojho splnomocnenca alebo sa sami ujmú hájenia svojich záujmov.

Článok 49

Pomoc v právnych záležitostiach

Konzulárni úradníci sú oprávnení poskytnúť pomoc všetkým občanom vysielajúceho štátu v ich stykoch so súdnymi alebo správnymi orgánmi prijímajúceho štátu, pomáhať im pri konaní pred týmito orgánmi a zabezpečiť im na to pomoc právneho zástupcu.

Článok 50

Konzulárne funkcie v oblasti námornej plavby

1. Konzulárny úradník je oprávnený poskytovať v konzulárnom obvode všetku pomoc lodi vysielajúceho štátu, ktorá sa nachádza v prístavoch, v pobrežných alebo vnútorných vodách prijímajúceho štátu, ako aj jej posádke a cestujúcim.
2. Konzulárny úradník sa pri výkone svojich funkcií v otázkach týkajúcich sa lode vysielajúceho štátu, jej posádky a cestujúcich môže obracať so žiadosťou o pomoc na príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže vojsť do styku s kapitánom a členmi posádky a vstúpiť na palubu lode vysielajúceho štátu, len čo sa tejto lodi povolí voľný styk s pobrežím. Za rovnakej podmienky môžu kapitán a členovia posádky vojsť do styku s konzulárnym úradníkom alebo sa odobrať na konzulárny úrad, a to v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu týkajúcimi sa vstupu, pobytu a odchodu cudzích príslušníkov.

Článok 51

Právomoc konzulárneho úradníka, ak ide o loď vysielajúceho štátu

Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode, ak ide o loď vysielajúceho štátu, právo

a) vyšetrovať všetky udalosti na palube lode, vypočuť kapitána a členov posádky, kontrolovať a vidovať lodné doklady, prijímať vyhlásenia týkajúce sa cesty a smeru lode, ako aj uľahčovať príchod, pobyt alebo odchod lode;

b) riešiť spory medzi kapitánom a členmi posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, v miere, v ktorej to dovoľujú predpisy vysielajúceho štátu;

c) urobiť všetky opatrenia na zabezpečenie lekárskeho ošetrenia kapitána, členov posádky alebo cestujúcich, ktorí sú občanmi vysielajúceho štátu, včítane ich nemocničného ošetrenia a návratu do vysielajúceho štátu;

d) urobiť všetky opatrenia na prijatie alebo prepustenie kapitána alebo členov posádky;

e) poskytovať pomoc kapitánovi alebo členom posádky lode v ich styku so súdnymi a správnymi orgánmi prijímajúceho štátu a s tým cieľom im zabezpečiť pomoc právneho zástupcu a pôsobiť ako prekladateľ alebo im zabezpečiť prekladateľa;

f) prijať, vystaviť, podpísať alebo overiť vyhlásenie alebo doklady, ako aj doručiť alebo obnoviť akýkoľvek dokument, ustanovený predpismi vysielajúceho štátu, ak ide o loď;

g) zabezpečiť, aby sa na lodiach uplatňovali právne predpisy vysielajúceho štátu z oblasti námornej plavby.

Článok 52

Zásah príslušných orgánov prijímajúceho štátu v záležitostiach námornej plavby

1. Ak príslušné úrady prijímajúceho štátu zamýšľajú vykonávať donucovacie opatrenia voči lodi vysielajúceho štátu alebo na jej palube alebo začať úradné vyšetrovanie na palube, upovedomia o tom vopred konzulárneho úradníka, aby on alebo jeho zástupca mohol byť prítomný pri vykonávaní tohto úkonu, s výnimkou prípadu, keď naliehavosť veci nepripúšťa predchádzajúce upovedomenie.

Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, odovzdajú mu príslušné orgány prijímajúceho štátu na jeho žiadosť úplnú informáciu o urobených opatreniach.

2. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj vtedy, ak členovia posádky majú byť orgánmi prijímajúceho štátu vypočutí na pevnine o udalostiach na palube lodi.
3. Ustanovenie tohto článku sa nepoužije pri obvyklej zdravotnej, pasovej, colnej kontrole a kontrole týkajúcej sa otázok záchrany ľudského života na mori a znečisťovanie vôd.

Článok 53

Havária, narazenie na plytčinu alebo stroskotanie

1. Ak loď vysielajúceho štátu stroskotá, narazí na plytčinu alebo utrpí inú haváriu v prijímajúcom štáte alebo ak časť nákladu alebo akýkoľvek iný predmet patriaci k lodi sa oddelil a nájde sa na pobreží tohto štátu alebo v blízkosti jeho pobrežia alebo je dopravený do prístavu tohto štátu, orgány prijímajúceho štátu o tom bez meškania upovedomia konzulárneho úradníka. Informujú ho aj o opatreniach urobených na záchranu ľudí, lode, nákladu a ďalšieho tovaru, ako aj časti lode a časti nákladu a predmetov, ktoré sa odpútali od lode.
2. Konzulárny úradník môže takej lodi, jej kapitánovi, členom posádky a jej cestujúcim poskytnúť všetku pomoc. Za tým účelom sa môže obrátiť na príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny úradník môže urobiť opatrenia vyplývajúce z odseku 1, včítane opatrení s cieľom s cieľom opraviť loď. Môže príslušné orgány prijímajúceho štátu požiadať, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.
3. Ak sa havarovaná loď vysielajúceho štátu, jej náklad alebo akýkoľvek iný predmet patriaci k takej lodi našli na pobreží alebo v blízkosti pobrežia alebo boli dopravené do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode, ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušný poisťovateľ nemôže urobiť opatrenia na zabezpečenie takej lode alebo na zaobchádzanie s ňou, s takým nákladom alebo takým predmetom, je konzulárny úradník splnomocnený urobiť v mene vlastníka lode opatrenia, ktoré by mohol s rovnakým cieľom urobiť v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu vlastník sám.
4. Ak sa predmet, ktorý patrí občanovi vysielajúceho štátu a pochádza z paluby lode, bez ohľadu na jej príslušnosť, nájde na pobreží alebo v blízkosti pobrežia prijímajúceho štátu alebo na lodi. ktorá havarovala, narazila na plytčinu alebo stroskotala, alebo je dopravený do prístavu tohto štátu a ani vlastník predmetu ani jeho zástupca ani poisťovateľ nemôžu urobiť opatrenia na zabezpečenie takéhoto predmetu alebo na zaobchádzanie s takým predmetom, je konzulárny úradník splnomocnený, aby v mene vlastníka predmetu urobil také opatrenia, ktoré by s tým cieľom mohol urobiť v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu vlastník sám.

Príslušné orgány prijímajúceho štátu budú bez meškania konzulárneho úradník informovať o nájdení takého predmetu.

5. Konzulárny úradník má právo zúčastniť sa na vyšetrovaní príčin havárie, narazenia na plytčinu alebo stroskotania v miere, v ktorej to neodporuje právnym predpisom prijímajúceho štátu.

Článok 54

Funkcie v oblasti letectva

Ustanovenia článkov 50 až 53 tohto dohovoru sa podobným spôsobom vzťahujú na civilné lietadlo vysielajúceho štátu, ak nie sú v rozpore so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu ani s ostatnými platnými dohovormi uzavretými medzi zmluvnými stranami.

S rovnakými výhradami sa môžu ustanovenia uvedených článkov vzťahovať aj na iné lietadlo vysielajúceho štátu s osobitným poslaním na základe predbežnej dohody medzi týmto štátom a prijímajúcim štátom.

Článok 55

Iné konzulárne funkcie

Popri funkciách uvedených v tomto dohovore sú konzulárni úradníci oprávnení vykonávať iné konzulárne funkcie, a to za podmienky,

a) že im boli zverené vysielajúcim štátom;

b) že nie sú v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu;

c) že orgány prijímajúceho štátu, ktoré o nich boli upovedomené, nemajú námietky proti ich výkonu.

ČASŤ V

VŠEOBECNÉ USTANOVENIE

Článok 56

Spory

Spory týkajúce sa výkladu ustanovení tohto dohovoru, ktoré by vznikli medzi zmluvnými stranami, sa budú riešiť diplomatickou cestou.

ČASŤ VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIE

Článok 57

Ratifikácia, nadobudnutie platnosti a výpoveď

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny sa vymenia v Prahe čo najskôr.

   Nadobudne platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín.

2. Dohovor zostane v platnosti do uplynutia šesťmesačnej lehoty po tom, čo ju jedna zo zmluvných strán vypovie. Takéto vypovedanie musí sa urobiť písomne diplomatickou cestou.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán dohovor podpísali a opatrili ju pečaťami.

Dané v Bruseli 15. 6. 1976 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, francúzskom a holandskom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť.

Za prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Bohuslav Chňoupek v. r.

Za Jeho Veličenstvo

belgického kráľa:

Renaat Van Elslande v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.